

РЕШЕНИЕ

№ 2036

гр. Варна, 16.11.2017г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГР.ВАРНА, пети състав в открито съдебно заседание, проведено на седемнадесети октомври две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТЪР МИХОВ

при участието на секретаря Нина Атанасова, като разгледа докладваното от съдия Димитър Михов административно дело № 2246/2017г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40, ал.1 от Закон за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Делото е образувано по жалба вх. № 12737/02.08.2017г. на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията-СОПА“, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиян Атанасов Чолаков, с адрес гр.Варна, бул.„Владислав Варненчик“ № 133, бл. 40, вх.А, ап.43 срещу Решение рег. № ДОИ17000100ВН_003ВН/13.07.2017г. в частта за несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Жалбоподателят посочва, че органът е предоставил достъп до исканата информация под формата „преглед на оригинал“, като останалите форми по чл.26 от ЗДОИ за предоставяне на информацията са отказани с аргумент „Амортизиране на картната основа“. В жалбата се повтаря, че процесното решение не се обжалва в частта, с която е предоставен достъп под формата преглед на оригинал, а решението се обжалва само в частта за несъобразяването с предпочитаната форма на достъп чрез отказа за предоставянето на информацията в електронен вид. Счита, че е нарушена разпоредбата на чл.27, ал.1 от АПК, а тезата на органа, че цифровизирането чрез фотозаснемане би увредило по какъвто и да е начин картния план, не отговаря на истината. Направено е искане за отмяна на решението в оспорената му част, като бъде задължен органа да предостави исканата информация в електронен вид или да я публикува в определен от съда срок. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата с депозирана чрез процесуален представител писмена молба с.д. № 16174/16.10.2017г. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд гр.Варна, след като прецени законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК във вр. с чл. 146 от АПК и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заявление за достъп до информация, адресирано до Кмета на Община Варна рег. № ДОИ17000100ВН/29.06.2017г., жалбоподателят е поискал да му бъде представено електронно копие от генералния план на гр.Варна от 1956г.

С обжалваното решение, административния орган е предоставил достъп до обществена информация по депозираното заявление посочвайки, че исканата от заявителя информация не се съхранява в електронен вид в администрацията на Община Варна. На основание чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ органът е счел, че поради амортизиране на картната основа предвид дългогодишното ѝ използване, информацията следва да се предостави под формата на преглед на оригинал на посочения план, в тридесетдневен срок от получаване на решението. Решението е изпратено на заявителя по електронна поща на 13.07.2017г. По делото е приобщена

Заповед № 4628/15.12.2016г. на Кмета на Община Варна /л.21 по делото/, с която Секретаря на Община Варна е определен за длъжностно лице, което да разглежда постъпили заявления за достъп до обществена информация по Закона за достъп до обществена информация.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е предявена срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от процесуално легитимирано лице – заявител на искане за предоставяне на достъп до обществена информация по реда на ЗДОИ. Жалбата е депозирана в законоустановения срок предвид връчването на Решение с рег. № ДОИ17000100ВН_003ВН на Секретаря на Община Варна на жалбоподателя на 13.07.2017г. и депозиране на жалбата на 27.07.2017г.

При преценка за законосъобразността на акта, съдът е длъжен преди да се произнесе по съществото на спора, да прецени неговата валидност, т.е. дали е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите материални и териториални правомощия.

В настоящия казус обжалвания акт е издаден от Секретаря на Община Варна, оправомощен да разглежда постъпилите заявления за достъп до обществена информация по ЗДОИ и да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация по силата на Заповед № 4628/15.12.2016г. на Кмета на Община Варна.

Съгласно чл. 28, ал.2 от ЗДОИ административният орган разполага с правомощието да определи длъжностно лице от кръга на поверената му администрация, което да се произнася с решения по чл. 28 от ЗДОИ, поради което настоящият състав счита, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите материални и териториални правомощия.

Дефиницията на понятието „обществена информация“ е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, съгласно която „обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.“

Обществената информация съгл. чл. 9 от ЗДОИ е официална и служебна.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ, официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия .

Служебна е информацията според чл. 11 от същия закон, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В настоящия случай спорът се свежда до въпроса дали ли е някое от изключенията по чл.27, ал.1, т.1-3 от ЗДОИ, пораждащи правото на органа да определи сам формата, в която да предостави информацията и да не се съобрази с предпочетената от заявителя форма. Разпоредба на чл.27, ал.1 от ЗДОИ задължава органите да се съобразят с предпочитаната форма за предоставяне на достъп до обществена информация, освен в случаите, когато: 1. За нея няма техническа възможност; 2. Е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето; 3. Води до невъзможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. Съгласно ал.2 на посочената разпоредба в случаите по ал.1 достъп до информацията се предоставя във форма, която се определя от съответния орган.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата оплаквания.

При издаване на решението органът се е позовал на разпоредбата на чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ и е предоставил в пълен обем исканата от заявителя информация под формата на преглед на оригинала на посочения план, поради амортизиране на картната основа.

Обстоятелството, че информацията не е предоставена във формата, предпочетена от заявителя не води до извод за незаконосъобразност на акта. Както беше посочено по-горе разпоредбата на чл.27, ал.1 от ЗДОИ задължава органа да предостави исканата обществена информация в предпочетената от заявителя форма. В случая обаче исканата информация е предоставена във форма, определена от органа при условията на чл.27, ал.2 във връзка с ал.1, т.1 от ЗДОИ – преглед на оригинала. Позоваването на органа на разпоредбата на чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ и предоставяне на исканата от заявителя информация във форма, определена от органа е продиктувано от писмо на Директора на Дирекция „АГУП“, приобщено към делото. От писмото е видно, че с оглед заявлението за достъп до обществена информация – предоставяне по електронен път /в jpeg, pdf или друг формат/ на Генералния план на гр. Варна от 1956г., въпросният план е изработен в два планови листа с размери 130см./220 см. и 75см./230см. Намирацията се в Дирекция „Архитектура, градоустройство и устройствено планиране“ голямоформатен скенер е ролков и е с работна ширина 90см., което прави невъзможно сканирането на поголемия лист от плана. Самият Генерален план на гр. Варна от 1956г. е изработен върху текстилна основа със залепени върху нея хартиени листове, които на много места са нагънати, частично отлепени и/или скъсани, което поставя под въпрос физическото оцеляване на по-малкия лист от плана след преминаването му през ролков скенер.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е постановен в съответствие с материалния закон и неговата цел. Целта на Закона за достъп до обществена информация е с получаването на исканата информация, гражданинът да може да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. В настоящия случай тази цел се постига посредством запознаване на заявителя с исканата информация - Генералния план на гр. Варна от 1956г. чрез преглед на оригинала.

В заключение Административен съд – Варна счита, че обжалвания административен акт – Решение рег. № ДОИ17000100ВН_003ВН/13.07.2017г. в частта касаеща формата на предоставяне на исканата информация е издаден при спазване приложимите материално и процесуално правни норми, поради което депозираната срещу него жалба следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора основателно и своевременно направено се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Община Варна сумата в размер на 100 /сто/ лева, определена на основание чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за плащането на правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд гр. Варна, пети състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков от гр.Варна, бул.„Владислав Варненчик“ № 133, бл. 40, вх.А, ап.43 срещу Решение рег. № ДОИ17000100ВН_003ВН/13.07.2017г. на Секретаря на Община Варна, в частта за несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

ОСЪЖДА „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков от гр.Варна, бул.„Владислав Варненчик“ № 133, бл. 40, вх.А, ап.43 да заплати на Община Варна сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: